

Ingrijirea Omului Bolnav Si Omului Sanatos

„24 august, spre sear?... Mitralierele du?mane bat fa?a Dun?rii, din mal pân?-n mal. Sub ropotul lor intermitent, ?iruri de bulbuci m?run?i apar pe luciul plesnind în aer, ca ?i cum gloan?ele ar veni de jos, din fundul apei. Rând pe rând, în jurul fiec?rui înot?tor grindina proiectilelor descrie cercuri vertiginose, care se tot strâng, se tot strâmteaz?, pân? ce capul omului prins la mijloc dispare brusc din vedere, ca un balona? împuns cu acul... Ce s-o fi petrecând acum în capetele acele, care se v?d înc? de aici, plutind pe valuri în jos, ca ni?te am?nunte f?r? însemn?tate? Dac? mai întâziam un sfert de ceas în Dun?re, a? fi ?tiut. Moartea hidoas? m-ar fi încle?tat ?i pe mine la fel, între v?zduh ?i ap?, f?r? n?dejde de sc?pare.“ (G. TOPÎRCEANU) „În anul 1916, la sfâr?itul verii, când România tocmai intrase în Marele R?zboi, poetul G. Topîrceanu, sergent într-un regiment de artilerie grea, amenaja pozi?iile de pe malul drept al Dun?rii. Au urmat asaltul trupelor bulgaro-germane sub comanda mare?alului August von Mackensen ?i cinci zile de lupte cumplite: dezastrul de la Turtucaia. Au murit pe câmpul de b?t?lie peste 6 000 de români, iar Topîrceanu a împ?rt?it soarta celor 28 000 de prizonieri. Memoriile sale din r?zboi, publicate în dou? volume (Amintiri din luptele de la Turtucaia, 1918, ?i Pirin Planina, 1936), aduc lumin? asupra unuia dintre episoadele importante ale istoriei noastre peste care s-a a?ternut uitarea. Din paginile acestea de valoare literar? cert?, în care dezn?dejdea se îplete?te cu speran?a, cu observa?ia lucid?, cu lirismul ?i, de multe ori, cu umorul, lumina omeniei se ridic? peste toate groz?viile unei tragedii istorice care nu a cru?at nimic.“ (Daniel CAIN) „S-a publicat în vremea din urm? atâta literatur? de r?zboi! Toat? lumea, de pe toat? fa?a globului p?mântesc, e convins? acum pân?-n vârful unghiilor, ca ?i înainte de 1914, c? r?zboiul e o calamitate, o ru?ine pentru civiliza?ia noastr? etc. Totu?i omenirea nu-l desfiin?eaz?. Este ca ?i cum r?zboiul n-ar fi f?cut de noi, oamenii – parc? l-ar face ni?te fiin?e de pe alt? planet?, împotriva voin?ei noastre unanime. Atunci la ce bun s? mai scriu, s? mai ar?t ?i eu omenirii cum e r?zboiul? S-ar p?rea c? cei mari, cari pun la cale r?zboaiele, trebuie s? fie ni?te oameni r?i, împietri?i la suflet... Nu cred. Am v?zut la Sofia pe kaiserul Germaniei, socotit drept principal autor al r?z-boiului mondial. Nu p?rea deloc om r?u. L-am v?zut de la o fereastr? de spital, când trecea cu automobilul de la gar? spre palat. Râdea. Avea la stânga lui ?i pe regele de atunci al Bulgariei, dar pe acesta nu l-am v?zut a?a de bine, fiindc? tocmai în acel moment M. Sa a scos din buzunar o batist? cu care S-a ?ters la Nas...”

Îngrijirea omului bolnav ?i a omului s?n?tos manual pentru ?colile sanitare postliceale
Tratat de nursing
Îngrijirea omului s?n?tos ?i bolnav
Analele Academiei Republicii Populare Romîne
Analele Academiei Republicii Socialiste România
Seria a IV-a
Analele Academiei Române
Partea administrativa ?i debaterile
Analele Academiei Române
Partea administrativ? ?i debaterile
Analele Academiei române
Satan si iscariorul
3Razbunarea
Dexon Office

Memoriile unui prizonier de r?zboi turc în Cre?tin?tate suscit? interesul de la prima vedere, fie ?i numai prin excentricul situa?iei, dat de ciocnirea în micro a civiliza?iilor. Pe de alt? parte, cum apetitul pentru astfel de lucr?ri din partea unei a?a-zise intelighen?ii otomane nu a fost foarte ridicat, nu putem decât s? fim recunosc?tori ?ansei c? una dintre ele îl are ca autor pe un turc timi?orean din vremea ocupa?iei (1552-1716).

În Amintiri din Casa Morților sunt abordate probleme filosofice care, mai târziu, vor constitui inconfundabilul substrat ideatic dostoievskian: libertatea, crima, natura umană, mândria, relația dintre popor și intelighenție, nebunia, iubirea aproapelui, solidaritatea umană, smerenia. Datorită acestui fond filosofic, textul are un pronunțat caracter eseistic și contribuie la constituirea vocii distincte dostoievskiene, cea care va deveni pregnantă în marile creații din următoarea perioadă. Fascinant de urmărit în Amintiri... rămâne felul în care o mână de maestru a împletit elemente documentare/autobiografice și imaginare, pentru a obține o proză profund originală și o răscolitoare lecție despre suferință. Lucrarea constituie un ghid complex și util privind alimentația copilului 0-3 ani, atât în familie, cât și în colectivități, cuprinzând: noțiuni de gastronomie, deosebit de utile în prevenirea și corectarea unor greșeli de nutriție; peste 400 de rețete de preparare a alimentelor, fiecare preparat având calculată valoarea sa calorică; 700 de meniuri zilnice proprii fiecărei grupe de vârstă, urmărind asigurarea unei varietăți cât mai largi, atât în ceea ce privește componentele, cât și modul de preparare. Lucrarea este utilă tuturor celor care sunt conștienți de faptul că un copil alimentat corect înseamnă mai târziu un adult sănătos.

„Romanul unei educații“ cum îl subintitulează autorul Amor intellectualis relatează povestea unei maturizări intelectuale și sentimentale pe fundalul unei epoci tulburi cea a instaurării și consolidării regimului comunist. Adolescența eroului indeosebi cu inițierile ei – primele experiențe erotice căutările intelectuale tensiunea dintre spiritual și trupesc – prilejuiește pagini pe cât de savuroase prin pitorescul lor pe atât de convingătoare prin franchețe. La fel și galeria portretelor zugravite: ale prietenilor dar și ale discipolilor și apropiaților marelui T. (Tudor Vianu) legați de acesta prin amor intellectualis magistri. Treptat istoria personală se estompează pentru că în prim-plan să treacă o altă poveste dramatică despre dispariția unei lumi și a unei generații...

Dumnezeu Atotputernic, Hristos al zilelor de pe urmă, a folosit cuvinte pentru a judeca și purifica oamenii și pentru a-i călăuzi ca să intre într-o nouă epocă – Epoca Împărăției. Toți cei ce sunt ascultători sub stăpânirea lui Hristos vor putea să se bucure de un adevăr mai înalt, să obțină binecuvântări mai mari, să trăiască cu adevărat în lumină și, de asemenea, să obțină adevărul, calea și viața. Linii de asistență telefonică despre Evanghelie : +33-76-62-34-276

Website : <https://ro.kingdomsalvation.org/> YouTube :

<https://www.youtube.com/channel/UCDGILsbXURGjGkqVpTq-xaw> Facebook :

<https://www.facebook.com/kingdomsalvationro/> Twitter :

<https://twitter.com/CAGchurchro> Instagram :

https://www.instagram.com/kingdomsalvation_ro/ Email :

contact.ro@kingdomsalvation.org

O carte tulburătoare, fascinantă, ce redeschide vechea discuție despre esența răului uman. Deși de-a lungul timpului această problematică a fost dezbatută mai degrabă de filozofie și religie, avem acum o altă abordare – din perspectiva unui psihiatru cu o remarcabilă deschidere interdisciplinară. Un tur de orizont asupra

naturii umane, un dialog deschis între psihologie și religie. Cazurile clinice prezentate aici, manifestări ale răului în viața cotidiană, deși la prima vedere pot fi catalogate drept maladii psihice, la o analiză psihiatrică atentă refuz să se înscrie în categoriile standard ale psihologiei sau psihiatriei. Minciuna este trăsătura cea mai relevantă a răului ce sîlăluiește în oameni, ea fiind atât un simptom, cât și o cauză a răului. Deși oamenii consideră în general că psihoterapia și exorcismul sunt lucruri complet diferite, Scott Peck ne demonstrează că amândouă sunt niște procese psihoterapeutice, atât ca metodă, cât și ca rezultat. Diferența majoră dintre cele două constă în faptul că în cazul psihoterapiei există o libertate totală, pacientul putând să încheie oedină oricând dorește. Nu același lucru se întâmplă în cazul exorcizării. În acest caz, pacientul se află la discreția celui care conduce oedină și nu poate să întrerună singur procesul de exorcizare, ceea ce îl poate transforma într-o victimă, pentru că exorcismul este pînă la urmă un război spiritual. La limita dintre știință și religie, Psihologia minciunii îi oferă cititorului o nouă perspectivă asupra unor subiecte controversate, iar în final îi poate schimba chiar viziunea asupra vieții. Morgan Scott Peck (1936–2005) a fost un cunoscut și apreciat psihiatru și autor american. A absolvit Friends Seminary în 1954, Harvard în 1958 și a obținut titlul de doctor în medicină în 1963, la Case Western Reserve University. De-a lungul carierei sale de psihiatru, a ocupat diverse funcții administrative guvernamentale. A fost director la New Milford Hospital Mental Clinic și a practicat psihiatria în cadrul unui cabinet particular în New Milford, Connecticut. Lucrările lui Peck reprezintă o sinteză a experienței obținute din practica psihiatrică și a unei puternice și distincte perspective religioase. Una dintre convingerile sale este că oamenii în care sîlăluiește răul își atacă semenii în loc să se confrunte cu propriile eșecuri. Opiniile sale religioase au fost criticate de anumiți fundamentalisti creștini (de exemplu, Debbie Dewart). În 1984, Peck a colaborat la înființarea Foundation for Community Encouragement, o fundație nonprofit de educație publică, a cărei misiune declarată a fost de „a învăța indivizii și organizațiile principiile comunității”. Fundația și-a încetat activitatea în 2002. În 1994, Peck și soția sa, Lily Ho (de care s-a despărțit în 2004), au primit Premiul Internațional pentru Pace al Comunității lui Hristos. De același autor, la Curtea Veche Publishing au mai apărut Drumul către tine însuși (2001) și Drumul către tine însuși și mai departe (2007, 2008).

„Pînă la urmă, acesta este destinul cuvântului: să treacă în fapt. Cât de mare este responsabilitatea autorului cuvântului pentru faptele viitorimii? Nu știu să spun exact. Și, pentru că nu știu, practic această mică lașitate - ficțiunea, lasând lucrurile să se dezvolte aproape de la sine. Mai departe, n-am o soluție.” - Andrei Cornea ținea minte perfect (sau așa credea) ce fusese înainte, dar, când era vorba despre ce se întâmplase după, anii i se învălmășeau în cap și totul plutea într-un fel de negură, care anihila limitele lunilor și anilor. A fost mult, a fost puțin – parcă totul nu fusese decât un pe urmă prelungit luni și ani de zile. Un provizorat, o tranziție (spre ce?), o trecere spre altă viață (care?); așa că, deși

unele detalii îi erau clare, întregul, sensul general al mișcării rămăneau obscure. Pesemne că totul se schimba prea repede; lucrurile vechi pierreau pe neașteptate, oamenii se îmbrăcau mereu altfel, arătau altfel (mai ales femeile), casele vechi erau dărâmate sau revopsite, străzile căpătau mereu alte nume, se puneau alte afișe și alte semne de circulație; până și bordurile trotuarelor le schimbau frenetic. Apăreau mereu trenuri noi, mașini noi, telefoane noi, ziare noi, tâmpenii noi și mai ales oameni noi care păreau șanșoși, enervanți, nestingheri de trecut. Iar de felul adevărat de viață de dinainte își aminteau tot mai puțin. Lumea citea cu nesași ziarele, se uita la noile tele-ecrane și comenta tot felul de noutăți, scandaluri, crime, filme, dive, sport, jafuri, omaj, bătăi, revolte, greve, dar despre ce făcuse sau ce fusese fiecare înainte nimeni nu voia să vorbească ori pretindea cu seninătate că nu șinea minte, sau chiar că lucrurile fuseseră cu totul altfel decât știa el bine că fuseseră. Fiindcă el chiar știa. Ultimul volum din seria Satan și Iscariotul, după multe aventuri, răsturnări de situații, și evadări prezintă deznodământul luptei dintre celebrii eroi, reprezentanți ai dreptății Winnetou și Old Shatterhan pe deoparte și personificarea forțelor malefice frații Melton Dégi, C. L. (2016). Povestea oncologică în România: șansa la luptă. Cluj - Napoca: Presa Universitară Clujeană.

[Copyright: da30f60b92ab0153b5e7a28d01f4ee7f](#)